

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA
HNS**

Tel: 4569 536

Fax: 4569 473

e-mail: klubhns@sabor.hr

Zagreb, 23. ožujka 2007.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promicanju kolektivnog pregovaranja (br. 154)

Na temelju članka 84. Ustava Republike Hrvatske, članka 129. Poslovnika Hrvatskog sabora, Klub zastupnika HNS podnosi Prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promicanju kolektivnog pregovaranja (br. 154).

U postupku donošenja Zakona potrebna objašnjenja i obrazloženja na sjednicama Hrvatskog sabora i njegovih radnih tijela davati će zastupnici Dragutin Lesar i Nikola Vuljanić.

Predsjednik

Dragutin Lesar

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O PROMICANJU KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA (BR. 154)

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u članku 2. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

Republika Hrvatska sukcesijom je preuzela od bivše države slijedeće konvencije Međunarodne organizacije rada (ILO):

- Konvencija br. 3 - Konvencija o radu žena prije i poslije poroda (1919.),
- Konvencija br. 103 – Konvencija o zaštiti majčinstva (revidirana 1952.),
- Konvencija br. 11 – Konvencija o pravima udruživanja i zajedničkoga djelovanja poljoprivrednih radnika (1921.),
- Konvencija br. 12 – Konvencija o naknadi za nesreću na radu u rudnicima u poljoprivredi (1921.),
- Konvencija br. 13 – Konvencija o zabrani upotrebe olovnog bjelila u bojanju (1921.),
- Konvencija br. 14 – Konvencija o tjednom odmoru u industrijskim poduzećima (1921.),
- Konvencija br. 17 – Konvencija o naknadi koja se isplaćuje radnicima za slučaj nesreće na poslu (1925.),
- Konvencija br. 18 – Konvencija o naknadama koje se isplaćuju radnicima za profesionalne bolesti (1925.),
- Konvencija br. 19 – Konvencija o jednakom tretmanu stranih i domaćih radnika u odnosu na odštete za nesreće na radu (1925.),
- Konvencija br. 24 – Konvencija o osiguranju za slučaj bolesti industrijskih i trgovačkih radnika i domaće posluge (1927.),
- Konvencija br. 25 - Konvencija o osiguranju poljoprivrednih radnika za slučaj bolesti (1927.),
- Konvencija br. 29 – Konvencija o prisilnom ili obveznom radu (1930.),
- Konvencija br. 32 – Konvencija o zaštiti lučkih radnika (revidirana), (1932.),
- Konvencija br. 45 – Konvencija o zapošljavanju žena na poslovima koji se obavljaju pod zemljom u rudnicima svih vrsta (1935.),
- Konvencija br. 48 – Konvencija o utemeljenju međunarodnog sustava očuvanja prava iz osiguranja za slučaj invalidnosti, starosti i smrti (1935.),
- Konvencija br. 81 – Konvencija o inspekciji rada u industriji i trgovini (1947.),
- Konvencija br. 87 – Konvencija o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje (1948.),

- Konvencija br. 90 – Konvencija o noćnom radu djece u industriji (1948.),
- Konvencija br. 98 – Konvencija o promjeni načela prava na organiziranje i kolektivnog pregovaranja (1949.),
- Konvencija br. 100 – Konvencija o jednakosti plaća radnika i radnica za rad jednake vrijednosti (1951.),
- Konvencija br. 102 – Konvencija o najnižim standardima socijalne sigurnosti (1952.),
- Konvencija br. 105 – Konvencija o ukinuću prisilnog rada (1957.),
- Konvencija br. 106 – Konvencija o tjednom odmoru u trgovini i uredima (1957.),
- Konvencija br. 111 – Konvencija o diskriminaciji u odnosu na zaposlenje i zanimanje (1958.),
- Konvencija br. 113 – Konvencija o liječničkom pregledu ribara (1959.),
- Konvencija br. 116 – Konvencija o djelomičnoj reviziji konvencija koje je usvojila Opća konferencija Međunarodne organizacija rada na svoja prva trideset i dva zasjedanja u svrhu standardiziranja odredaba koje se odnose na pripremu izviješća Upravnog vijeća Međunarodnog ureda rada o primjeni konvencija (1961.),
- Konvencija br. 119 – Konvencija o zaštiti strojeva (1963.),
- Konvencija br. 121 – Konvencija o davanjima za slučaj nesreće na poslu i profesionalnih bolesti,
- Konvencija br. 122 – Konvencija o politici zapošljavanja (1964.),
- Konvencija br. 129 – Konvencija o inspekciji rada u poljoprivredi (1969.),
- Konvencija br. 132 – Konvencija o plaćenom godišnjem odmoru (1970.),
- Konvencija br. 135 – Konvencija o zaštiti predstavnika radnika u poduzeću i pogodnostima koje bi im trebalo osigurati (1971.),
- Konvencija br. 136 – Konvencija o opasnosti od trovanja benzolom (1971.),
- Konvencija br. 138 – Konvencija o najnižoj dobi za zapošljavanje (1973.),
- Konvencija br. 139 – Konvencija o sprječavanju i kontroli profesionalnih rizika uzrokovanih kancerogenim supstancijama i agensima (1974.),
- Konvencija br. 143. – Konvencija o migracijama u uvjetima zloupotrebe i unapređenju jednakih mogućnosti i tretmana radnika migranata (1975.),
- Konvencija br. 148 – Konvencija o zaštiti radnika od profesionalnih rizika u radnoj okolini uzrokovanih zagađenjem zraka, bukom i vibracijama (1977.),
- Konvencija br. 155 – Konvencija o zaštiti na radu, zdravstvenoj zaštiti i radnoj okolini (1981.),
- Konvencija br. 156 – Konvencija o jednakim mogućnostima i tretmanu radnika i Radnica: radnici s obiteljskim obvezama (1981.),
- Konvencija br. 158 – Konvencija o prestanku radnog odnosa na inicijativu poslodavca (1982.),
- Konvencija br. 159 – Konvencija o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom (1983.),
- Konvencija br. 161 – Konvencija o službama medicine rada (1985.),
- Konvencija br. 162 – Konvencija o sigurnosti prilikom upotrebe azbesta (1986.),
- Konvencija br. 182 – Konvencija o zabrani i trenutnim djelovanjima za uklanjanje najgorih oblika dječjeg rada (1999.).

Bivša država bila je uređena prema socijalističkim idejama i društvenim načelima samoupravnog socijalizma. Potpuno je razumljivo zbog čega nikada nije imala potrebu ratificirati Konvenciju o promicanju kolektivnog pregovaranja (br. 154) koju je donijela Međunarodna organizacija rada. S druge strane apsolutno je neshvatljivo zbog čega Republika Hrvatska od osamostaljenja pa sve do danas nije našla za shodno ratificirati ovu Konvenciju.

Situacija je još nerazumljivija ako znamo da je jedna od najvećih primjedbi Europske komisije nedovoljna angažiranost Republike Hrvatske na području kolektivnih ugovora. Ratifikacijom Konvencije o promicanju kolektivnog pregovaranja (br. 154) napravio bi se veliki korak prema kvalitetnijoj i učinkovitijoj zaštiti radničkih prava u skladu sa namjerama Međunarodne organizacije rada, smjernicama Europske komisije i dugogodišnjom svjetskom praksom.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovog Zakona ne bi trebalo angažirati dodatna sredstva u proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE O PROMICANJU KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA (BR. 154)

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencije o promicanju kolektivnog pregovaranja (br. 154), usvojena u Ženevi, 19. lipnja 1981., u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije o promicanju kolektivnog pregovaranja, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Konvencija 154

KONVENCIJA O PROMICANJU KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA

Glavna skupština Međunarodne organizacije rada,

nakon što ju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda za rad i pošto se okupila na svom Šezdeset i sedmom zasjedanju 3. lipnja 1981. godine,

iznova potvrđujući odredbu Deklaracije iz Philadelphije, kojom se uvažava "svečana obveza Međunarodne organizacije rada da među narodima svijeta promiče programe kojima će se postići... stvarno priznavanje prava na kolektivno pregovaranje" i napominjući da je to načelo "u potpunosti i posvuda primjenjivo na sve ljude",

uzimajući u obzir presudnu važnost postojećih međunarodnih normi sadržanih u Konvenciji o slobodi udruživanja i zaštiti prava na organiziranje iz 1948., Konvenciji o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje iz 1949., Preporuci o kolektivnim ugovorima iz 1951., Preporuci o dobrovoljnom mirenju i arbitraži iz 1951., Konvenciji i Preporuci o radnim odnosima (u državnoj službi) iz 1978. te Konvenciji i Preporuci o upravnim poslovima na području rada iz 1978.,

smatrajući kako je u postizanje ciljeva tih normi, a osobito općih načela postavljenih člankom 4. Konvencije o pravu na organiziranje i kolektivno pregovaranje iz 1949. i točkom 1. Preporuke o kolektivnim ugovorima iz 1951., poželjno uložiti veće napore,

smatrajući kako je, shodno tome, te norme potrebno nadopuniti odgovarajućim mjerama koje se na njima temelje i usmjerene su prema promicanju slobodnog i dobrovoljnog kolektivnog pregovaranja,

izjasnivši se za prihvaćanje određenih prijedloga vezanih uz promicanje kolektivnog pregovaranja, a što se odnosi na četvrtu točku dnevnog reda zasjedanja,

odlučivši da će ti prijedlozi poprimiti oblik međunarodne konvencije,

donijela je dana devetnaestog lipnja tisuću devet stotina osamdeset i prve godine sljedeću Konvenciju na koju se ubuduće može pozivati kao na Konvenciju o kolektivnom pregovaranju iz 1981. godine:

DIO I. OBUHVAT KONVENCIJE I ODREĐENJE POJMOVA

Članak 1.

1. Ova se Konvencija primjenjuje na sva područja gospodarske djelatnosti.
2. Domaćim zakonima i propisima odnosno domaćim običajima može se odrediti u kojoj će se mjeri jamstva predviđena ovom Konvencijom primjenjivati na oružane snage i redarstvo.
3. Što se tiče državne službe, posebni uvjeti primjene ove Konvencije mogu se odrediti domaćim zakonima i propisima odnosno domaćim običajima.

Članak 2.

U smislu ove Konvencije, izraz "**kolektivno pregovaranje**" odnosi se na sve pregovore koji se vode između poslodavca, skupine poslodavaca odnosno jednog ili više udruženja poslodavaca s jedne, te jednog ili više radničkih udruženja s druge strane, a radi:

- (a) utvrđivanja uvjeta rada i radnog odnosa; i/ili
- (b) uređivanja odnosa između poslodavaca i radnika; i/ili
- (c) uređivanja odnosa između poslodavaca ili njihovih udruženja te jednog ili više radničkih udruženja.

Članak 3.

1. U slučaju da domaći zakon ili običaji priznaju postojanje radničkih predstavnika u smislu članka 3. točka (b) Konvencije o radničkim predstavnicima iz 1971., domaćim zakonom ili običajima moguće je odrediti u kojoj će se mjeri izraz "**kolektivno pregovaranje**" u smislu ove Konvencije primjenjivati i na pregovore s tim predstavnicima.

2. U slučaju da sukladno stavku 1. ovoga članka izraz "**kolektivno pregovaranje**" obuhvaća i pregovore s radničkim predstavnicima iz toga stavka, kad god je to neophodno moraju se poduzeti odgovarajuće mjere ne bi li se osiguralo da se prisutnost tih predstavnika ne iskorištava za potkopavanje položaja radničkih udruženja u pitanju.

DIO II. NAČINI PRIMJENE

Članak 4.

Odredbe ove Konvencije se, ako nisu postale pravomoćne na temelju kolektivnih ugovora, arbitražnih odluka ili na koji drugi način koji je u skladu s domaćim običajima, stavljaju na snagu domaćim zakonima ili propisima.

DIO III. PROMICANJE KOLEKTIVNOG PREGOVARANJA

Članak 5.

1. Radi promicanja kolektivnog pregovaranja, poduzimaju se mjere prilagođene domaćim uvjetima.

2. Mjere iz stavka 1. ovoga članka za cilj imaju sljedeće:

- (a) kolektivno pregovaranje treba omogućiti svim poslodavcima i svim skupinama radnika na područjima djelatnosti obuhvaćenim ovom Konvencijom;
- (b) kolektivno pregovaranje treba postupno primjenjivati na sva pitanja obuhvaćena točkom (a), (b) i (c) članka 2. ove Konvencije;
- (c) treba poticati utvrđivanje pravila postupanja usuglašenih između poslodavačkih i radničkih udruženja;
- (d) kolektivno pregovaranje ne smije biti sputano izostankom pravila kojima se uređuje postupak koji treba slijediti, kao ni nedostatnošću ili neprikladnošću tih pravila;
- (e) tijela i postupke za rješavanje radnih sporova treba osmisliti na način da idu u prilog promicanju kolektivnog pregovaranja.

Članak 6.

Odredbe ove Konvencije ne isključuju provedbu sustava poslodavačko-radničkih odnosa kod kojih se kolektivno pregovaranje odvija u okviru miriteljskih ili arbitražnih mehanizma ili institucija, a u kojima stranke u postupku kolektivnog pregovaranja sudjeluju na dobrovoljnoj osnovi.

Članak 7.

Mjere koje tijela javne vlasti poduzimaju radi poticanja i promicanja razvoja kolektivnog pregovaranja podliježu prethodnom savjetovanju i, kad god je to moguće, dogovoru između tijela javne vlasti te poslodavačkih i radničkih udruženja.

Članak 8.

Mjere poduzete radi promicanja kolektivnog pregovaranja ne smiju biti osmišljene niti primjenjivane na način da remete slobodu kolektivnog pregovaranja.

DIO IV. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 9.

Ovom se Konvencijom ne mijenja niti se dopunjuje nijedna postojeća konvencija ili preporuka.

Članak 10.

Isprave o službenom potvrđivanju ove Konvencije dostavljaju se na upis glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda za rad.

Članak 11.

1. Ova je Konvencija obvezujuća za one članice Međunarodne organizacije rada čije su isprave o potvrđivanju upisane kod glavnog ravnatelja.
2. Konvencija stupa na snagu dvanaest mjeseci od dana kada su isprave dviju članica o njenom potvrđivanju upisane kod glavnog ravnatelja.

3. Nakon toga, ova Konvencija u odnosu na svaku članicu stupa na snagu dvanaest mjeseci od dana kada je upisana njena isprava o potvrđivanju.

Članak 12.

1. Članica koja je potvrdila ovu Konvenciju ima je pravo otkazati po isteku razdoblja od deset godina od dana kada je Konvencija prvotno stupila na snagu, i to na temelju isprave koja se dostavlja na upis glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda za rad. Takav otkaz postaje pravomoćan po isteku jedne godine od dana kada je obavljen njegov upis.

2. Svaka članica koja je potvrdila ovu Konvenciju i koja u godini koja uslijedi po isteku desetgodišnjeg razdoblja iz prethodnoga stavka ne iskoristi pravo njenog otkazivanja predviđeno ovim člankom bit će njome obvezana na još jedno razdoblje od deset godina, nakon čega je ima pravo otkazati po isteku svakog desetgodišnjeg razdoblja sukladno uvjetima predviđenim ovim člankom.

Članak 13.

1. Glavni ravnatelj Međunarodnog ureda za rad dužan je obavijestiti sve članice Međunarodne organizacije rada o upisu svih isprava o potvrđivanju i otkazivanju koje mu dostave članice Organizacije.

2. Prilikom obavješćivanja članica Organizacije o upisu druge isprave o potvrđivanju koja mu je dostavljena, glavni ravnatelj je članice Organizacije dužan upozoriti na dan kada će Konvencija stupiti na snagu.

Članak 14.

Sukladno članku 102. Povelje Ujedinjenih naroda, glavni ravnatelj Međunarodnog ureda za rad je glavnom tajniku Ujedinjenih naroda dužan dostaviti na upis cjelovite podatke o svim ispravama o potvrđivanju i otkazivanju Konvencije koje je upisao u skladu s odredbama prethodnih članaka.

Članak 15.

Kad god to smatra neophodnim, Upravno vijeće Međunarodnog ureda za rad je Glavnoj skupštini dužno podastrijeti izvješće o provedbi ove Konvencije te ispitati je li poželjno da se na dnevni red Skupštine stavi pitanje njene djelomične ili potpune izmjene i dopune.

Članak 16.

1. U slučaju da Skupština donese novu konvenciju kojom se ova Konvencija dijelom ili u potpunosti mijenja i dopunjuje, tada, osim ako novom konvencijom nije drukčije predviđeno:

a) potvrđivanje nove izmijenjene i dopunjene konvencije za članicu koja to učini *ipso jure* podrazumijeva trenutno otkazivanje ove Konvencije, i to bez obzira na odredbe članka 12. iste te ako i kada nova izmijenjena i dopunjena konvencija stupi na snagu, a

b) s danom kada nova izmijenjena i dopunjena konvencija stupi na snagu, ova Konvencija se više ne smatra otvorenom za potvrđivanje od strane članica.

2. Ova Konvencija u svakom slučaju ostaje na snazi u svom sadašnjem obliku i sa svojim sadašnjim sadržajem za one članice koje su potvrdile nju, ali ne i izmijenjenu i dopunjenu konvenciju.

Članak 17.

Inačice teksta ove Konvencije na engleskom i francuskom jeziku jednako su mjerodavne.

Convention 154
CONVENTION CONCERNING PROMOTION OF COLLECTIVE BARGAINING

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-seventh Session on 3 June 1981, and

Reaffirming the provision of the Declaration of Philadelphia recognising "the solemn obligation of the International Labour Organisation to further among the nations of the world programmes which will achieve ... the effective recognition of the right of collective bargaining", and noting that this principle is "fully applicable to all people everywhere", and

Having regard to the key importance of existing international standards contained in the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, the Collective Agreements Recommendation, 1951, the Voluntary Conciliation and Arbitration Recommendation, 1951, the Labour Relations (Public Service) Convention and Recommendation, 1978, and the Labour Administration Convention and Recommendation, 1978, and

Considering that it is desirable to make greater efforts to achieve the objectives of these standards and, particularly, the general principles set out in Article 4 of the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, and in Paragraph 1 of the Collective Agreements Recommendation, 1951, and

Considering accordingly that these standards should be complemented by appropriate measures based on them and aimed at promoting free and voluntary collective bargaining, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the promotion of collective bargaining, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and eighty-one the following Convention, which may be cited as the Collective Bargaining Convention, 1981:

PART I. SCOPE AND DEFINITIONS

Article 1

1. This Convention applies to all branches of economic activity.
2. The extent to which the guarantees provided for in this Convention apply to the armed forces and the police may be determined by national laws or regulations or national practice.
3. As regards the public service, special modalities of application of this Convention may be fixed by national laws or regulations or national practice.

Article 2

For the purpose of this Convention the term *collective bargaining* extends to all negotiations which take place between an employer, a group of employers or one or more employers' organisations, on the one hand, and one or more workers' organisations, on the other, for--

- (a) determining working conditions and terms of employment; and/or
- (b) regulating relations between employers and workers; and/or
- (c) regulating relations between employers or their organisations and a workers' organisation or workers' organisations.

Article 3

1. Where national law or practice recognises the existence of workers' representatives as defined in Article 3, subparagraph (b), of the Workers' Representatives Convention, 1971, national law or practice may determine the extent to which the term *collective bargaining* shall also extend, for the purpose of this Convention, to negotiations with these representatives.

2. Where, in pursuance of paragraph 1 of this Article, the term *collective bargaining* also includes negotiations with the workers' representatives referred to in that paragraph, appropriate measures shall be taken, wherever necessary, to ensure that the existence of these representatives is not used to undermine the position of the workers' organisations concerned.

PART II. METHODS OF APPLICATION

Article 4

The provisions of this Convention shall, in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards or in such other manner as may be consistent with national practice, be given effect by national laws or regulations.

PART III. PROMOTION OF COLLECTIVE BARGAINING

Article 5

1. Measures adapted to national conditions shall be taken to promote collective bargaining.
2. The aims of the measures referred to in paragraph 1 of this Article shall be the following:
 - (a) collective bargaining should be made possible for all employers and all groups of workers in the branches of activity covered by this Convention;
 - (b) collective bargaining should be progressively extended to all matters covered by subparagraphs (a), (b) and (c) of Article 2 of this Convention;
 - (c) the establishment of rules of procedure agreed between employers' and workers' organisations should be encouraged;
 - (d) collective bargaining should not be hampered by the absence of rules governing the procedure to be used or by the inadequacy or inappropriateness of such rules;
 - (e) bodies and procedures for the settlement of labour disputes should be so conceived as to contribute to the promotion of collective bargaining.

Article 6

The provisions of this Convention do not preclude the operation of industrial relations systems in which collective bargaining takes place within the framework of conciliation and/or arbitration machinery or institutions, in which machinery or institutions the parties to the collective bargaining process voluntarily participate.

Article 7

Measures taken by public authorities to encourage and promote the development of collective bargaining shall be the subject of prior consultation and, whenever possible, agreement between public authorities and employers' and workers' organisations.

Article 8

The measures taken with a view to promoting collective bargaining shall not be so conceived or applied as to hamper the freedom of collective bargaining.

PART IV. FINAL PROVISIONS

Article 9

This Convention does not revise any existing Convention or Recommendation.

Article 10

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 11

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.
2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.
3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 12

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.
2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 13

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 14

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 15

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 16

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides:

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 12 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 17

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti naknadno, u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (»Narodne novine«, br. 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

Ovim člankom navode se temeljni podaci o Konvenciji.

Članak 2.

Ovim člankom citiraju se odredbe Konvencije u izvorniku na engleskom jeziku kao i u prijevodu na hrvatski jezik.

(Na traženje Kluba zastupnika HNS-a tajništvo Hrvatskog sabora osiguralo je ovlašteni prijevod Konvencije sa engleskog na hrvatski jezik, čime je omogućeno podnošenje ovog prijedloga zakona.)

Članak 3.

Ovim člankom propisuje se nadležnost Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva za provedbu ove Konvencije.

Članak 4.

Ovim člankom pobliže se određuje stupanju na snagu Konvencije u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (»Narodne novine«, br. 28/96.).

Članak 5.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.